

ČESKÁ REPUBLIKA

USNESENÍ

Ústavního soudu

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Jaromíra Jirsy jako soudce zpravodaje a soudců Jana Musila a Vladimíra Sládečka o ústavní stížnosti **Tomáše Peciny**, bytem v Praze 2, Slezská 1668/56, zastoupeného JUDr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem se sídlem v Praze 1, Opletalova 1535/4, proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2016, č. j. Aprk 4/2016-38, takto:

Ústavní stížnost **se odmítá.**

Odůvodnění:

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 24. 2. 2016, č. j. Aprk 4/2016-38, zamítl návrh stěžovatele na určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, jímž se domáhal určení lhůty, v níž má Městský soud v Praze nařídit jednání nebo vydat rozhodnutí v řízení o stěžovatelově žalobě vedené pod sp. zn. 3 A 41/2015, kterou brojil proti způsobu vyřízení jeho žádosti o informaci podle zákona č. 106/1999 Sb. – pokynu policejního prezidenta ze dne 3. 12. 2013, č. 250/2013, o identifikačních úkonech. V odůvodnění usnesení Nejvyšší správní soud konstatoval, že městský soud v dané době projednával a rozhodoval věci napadlé dříve než žaloba stěžovatele ze dne 7. 4. 2015; v řízení mimoto činil v přiměřených lhůtách přípravné úkony, podmiňující rozhodnutí věci. Nejvyšší správní soud zohlednil význam a složitost věci a okolnost, že délka řízení v době rozhodování o návrhu činila necelých 11 měsíců; uzavřel, že byla projednávána bez zbytečných průtahů a stěžovatel nebyl zkrácen na svém právu na projednání věci v přiměřené lhůtě.

Proti usnesení Nejvyššího správního soudu se stěžovatel brání ústavní stížností ze dne 29. 2. 2016 a navrhuje, aby Ústavní soud rozhodnutí zrušil. Namítá zásah do práva na spravedlivý proces podle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, který spatřuje v závěru obecného soudu, že ve věci nedochází k průtahům. Stěžovatel je

presvědčen o opaku; zdůrazňuje, že Městský soud v Praze byl v řízení po provedení přípravných úkonů více než půl roku nečinný, a brojí proti tomu, že projednání jeho žaloby bylo odloženo pro pořadí věcí podle data, kdy došly soudu.

Podáním ze dne 5. 3. 2016 stěžovatel vznesl námitku podjatosti člena senátu JUDr. Jaromíra Jirsy. Třetí senát Ústavního soudu usnesením ze dne 15. 3. 2016, č. j. IV. ÚS 720/16-14, rozhodl, že soudce Jaromír Jirsa není vyloučen z projednání a rozhodování věci.

Ústavní soud nejprve přezkoumal náležitosti ústavní stížnosti a konstatuje, že byla podána včas a osobou oprávněnou, přičemž stěžovatel je v souladu s § 30 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Ústavním soudu“), zastoupen advokátem. Rovněž není nepřípustná podle § 75 odst. 1 téhož zákona.

Ústavní stížnost je zjevně neopodstatněná.

Ústavní soud je podle čl. 83 Ústavy soudním orgánem ochrany ústavnosti; není součástí soustavy obecných soudů, a nepředstavuje proto ani další instanci přezkumu jejich rozhodnutí. Posouzení věci, v daném případě otázky, zda v řízení před Městským soudem v Praze nedochází ke zbytečným průtahům, náleží především obecným soudům, zde Nejvyššímu správnímu soudu. Pro přezkum Ústavním soudem není sama o sobě rozhodná věcná správnost či konkrétní odůvodnění rozhodnutí obecných soudů, nýbrž výhradně dodržení ústavního rámce jejich činnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl zasáhnout do ústavně zaručených práv stěžovatele, neboť řádně odůvodnil svůj závěr o nedůvodnosti návrhu na určení lhůty podle § 174a zákona o soudech a soudcích, v níž má Městský soud v Praze nařídit jednání nebo vydat rozhodnutí v řízení o stěžovatelově žalobě ve věci vyřízení žádosti o informaci podle zákona č. 106/1999 Sb. Nejvyšší správní soud se v odůvodnění napadeného usnesení podrobně zabýval relevantními okolnostmi věci, zejména délkou řízení před městským soudem, která v době rozhodování o návrhu činila necelých 11 měsíců, prováděním přípravných úkonů směřujících k vydání rozhodnutí, jakož i významem a složitostí věci. Neshledal důvody k prolomení zásady, že soud projednává a rozhoduje věci podle pořadí, v jakém k němu došly (§ 55 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl k závěru, který Ústavní soud nemá důvodu považovat za ústavně nekonformní, že byla projednávána bez zbytečných průtahů a stěžovatel nebyl zkrácen na svém právu na projednání věci v přiměřené lhůtě.

Na základě výše uvedených důvodů byla ústavní stížnost Ústavním soudem mimo ústní jednání bez přítomnosti účastníků usnesením odmítnuta podle § 43 odst. 2 písm. a) zákona o Ústavním soudu jako návrh zjevně neopodstatněný.

Poučení: Proti usnesení Ústavního soudu není odvolání přípustné.

V Brně dne 29. března 2016

Za správnost:
Jana Němečková

Jaromír Jirsa v. r.
předseda senátu